

MRF 2022.284

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 12. oktober 2022, j.nr. 22/06971

Stadfæstet Fødevarerstyrelsens afgørelse om driftstabserstatning ud over skindværdi for avlsdyr aflivet som følge af COVID-19, da minkfarmer ikke kunne dokumentere, at betingelserne for fuld driftstabserstatning var opfyldt efter bekendtgørelse 2021/1916 om driftstabserstatning for aflivning af mink.

Efter ansøgning fra minkfarmer M traf Fødevarerstyrelsen i november 2021 afgørelse om udbetaling af driftstabserstatning ud over skindværdi for avlsdyr aflivet som følge af COVID-19 på 266.477,88 kr. efter § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1916 af 6. oktober 2021 om driftstabserstatning ved aflivning af mink. Ved afgørelsen havde Fødevarerstyrelsen bevilget driftstabserstatning på 218.533 kr. + 0,19 x 114,00 kr., som er differencen mellem den beregnede skindpris på en dansk avlshan og en dansk breedere-han efter de samlede auktioner i 2021, dvs. et fast beløb pr. avlstæve for M's 1.104 avlstæver. Det fremgik endvidere, at den del af driftstabserstatningen, der vedrørte køb af avlshanner og salg af skind fra avlshanner, skulle korrigeres for den enkelte besætning. Korrektionen blev foretaget i henhold til det af Dansk Pelsdyravlerforening udarbejdede pelsindeks for auktioner i 2019-2020 med en erklæring uden væsentlige forbehold fra en godkendt revisor, der var udpeget af Fødevarerstyrelsen. Af udbetalingspecifikationen fremgik, at differencen mellem den beregnede skindpris på en dansk avlshan og en dansk breedere-han var 113,96 kr., og at det skindprisafhængige beløb herefter var 21,65 kr. (0,19 x 113,96 kr.). Det skindprisafhængige beløb på 21,65 kr. var blevet pelsindekskorrigeret på 4,011 % af beløbet, så det pelsindekskorrigerede beløb pr. aflivet avlstæve herefter var 22,52 kr. Det fremgik desuden, at det faste beløb pr. avlstæve på 218,855 kr. sammenlagt med det pelsindekskorrigerede beløb pr. avlstæve på 22,52 kr. i alt medførte en udbetaling på 241,37 kr. pr. aflivet avlstæve, svarende til i alt

266.477,88 kr. M påklagede afgørelsen og gjorde gældende, at M efter § 2, stk. 9, i bekendtgørelse nr. 1916 af 6. oktober 2021 havde krav på fuld driftstabserstatning. M gjorde tillige gældende, at kravet om aflivning var i strid med grundlovens § 73, da hensynet til almenvellet ikke havde krævet aflivning af M's avlsbesætning, og at M derfor havde krav på 50.000.000 kr. i fuld erstatning for M's tab ved ekspropriation den 4. november 2020. M mente, at han tillige var berettiget til erstatning for den mistede løbende indtægt fra driften efter den 4. november 2020, hvilket som minimum var 1 million om året, da avlsdyrene aldrig ville være blevet solgt til 241,37 kr. pr. dyr. Miljø- og Fødevarerklagenævnet lagde til grund, at M var berettiget til driftstabserstatning efter de takster, der er fastsat i § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1916 af 6. oktober 2021, og at M ikke havde tilkendegivet, at erstatningen skal opgøres som 231,59 kr. pr. avlstæve efter bekendtgørelsens § 2, stk. 4. Nævnet lagde endvidere vægt på, at M ikke havde modtaget erstatning efter den tidligere bekendtgørelse nr. 1323 af 26. november 2015, hvilket er betingelsen for at få fuld driftstabserstatning efter bekendtgørelsens § 2, stk. 9. Nævnet fandt på denne baggrund ikke grundlag for at tilsidesætte Fødevarerstyrelsens udmåling af erstatning til M, idet nævnet bemærkede, at det var uvedkommende for erstatningsberegningen, at M kunne have fået (og tidligere havde fået) en højere salgspris pr. avlsdyr end det beløb pr. avlsdyr, som M var berettiget til efter bekendtgørelsens § 2, stk. 3.

Kommentar: Miljø- og Fødevarerklagenævnets sidste bemærkning må forstås på den måde, at nævnet har lagt til grund, at det var uden betydning, at den økonomiske værdi af avlsdyr var væsentlig højere end den erstatning, som M fik efter bekendtgørelsens § 2, stk. 3. Nævnet må formentlig dermed have forudsat, at bekendtgørelsens forskellige satsers opfylder kravet om fuld erstatning i grundlovens § 73, uden der dog ses en udtrykkelig stillingtagen hertil i afgørelsen. Bekendtgørelsens § 2, stk. 3, lyder: "Til besætningsejere, der søger om erstatning og compensation for permanent nedlukning efter reglerne i bekendtgørelse om minkvirksomheders ansøgning om erstatning og compensation som følge af aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink som følge af COVID-19 og om visse

MRF 2022.284

dele af erstatningen og kompensationen, tildeler og udbetaler Fødevarestyrelsen erstatning til dækning af driftstab ud over skindværdifor avlsdyr, som er aflivet som følge af COVID-19, et beløb pr. avlstæve, der udregnes som 218,855 kr. plus 0,19 gange differencen mellem den beregnede skindpris på en dansk avlshan og en dansk breedere-han, som realiseres ved København Furs samlede auktioner i 2021, jf. dog stk. 4”.

Stadfæstelse af afgørelse i sag om driftstabserstatning for avlsdyr aflivet som følge af COVID-19 i Frederikshavn Kommune

22/06971

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1916 af 6. oktober 2021 om driftstabserstatning ved aflivning af mink som følge af COVID-19, jf. § 66, stk. 5, i lov om hold af dyr,[1] og § 10 a, stk. 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink.[2]

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fødevarestyrelsens afgørelse af 25. november 2021 om driftstabserstatning ud over skindværdi for avlsdyr aflivet som følge af COVID-19 på [A1], 9300 Sæby.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.[3]

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i overensstemmelse med § 66, stk. 5, i lov om hold af dyr, og § 10 a, stk. 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, har behandlet sagen i nævnets afdeling 8, jf. § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 22. december 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af virksomhedens ejer, der er repræsenteret ved advokat.

Klager har navnlig anført, at

- sagen ikke er oplyst tilstrækkeligt,
- driftstabserstatning skal udbetales efter bekendtgørelsens § 2, stk. 9,
- der er tale om ulovlig ekspropriation i strid med grundlovens § 73, og
- klager er berettiget til fuld erstatning efter grundlovens § 73.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

Det fremgår af "Erklæring om optælling af mink i forbindelse med COVID-19" af 5. november 2020, at der blev optalt 1.100 levende avlsdyr (tæver og goldtæver), 3.818 levende hvalpe (inkl. hanner) og 20 døde dyr i fryseren fra den 1. oktober 2020 i klagers besætning med CHR-nr.

[F1].

Fødevarestyrelsen har den 7. april 2021 anmodet klager om at udfylde og indsende "Skema for afklaring af optælling" for at sikre sig, at opgørelsen over antallet af mink er korrekt.

Den 14. april 2021 har klager indsendt "Skema for afklaring af optælling", hvorefter klager havde 1.104 levende avlstæver.

2.1 Den påklagede afgørelse

Fødevarestyrelsen har den 25. november 2021 truffet afgørelse om udbetaling af driftstabserstatning ud over skindværdi for avlsdyr aflivet som følge af COVID-19 på 266.477,88 kr. Det fremgår af afgørelsen, at driftstabserstatningen er udbetalt efter § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1916 af 6. oktober 2021 om driftstabserstatning ved aflivning af mink som følge af COVID-19.

Ved afgørelsen har Fødevarestyrelsen bevilget driftstabserstatning på 218,533 kr. plus 0,19 gange 114,00 kr., som er differencen mellem den beregnede skindpris på en dansk avlshan og en dansk breedere-han, som realiseret ved [V1] samlede auktioner i 2021, som et fast beløb pr. avlstæve for de 1.104 avlstæver klager havde i henhold til Skema for afklaring af optælling. Det fremgår endvidere af afgørelsen, at den del af driftstabserstatningen, der vedrører køb af avlshanner og salg af skind fra avlshanner, korrigeres for den enkelte besætning. Korrektionen sker i henhold til det af Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. udarbejdede pelsindeks for auktioner i 2019-2020 med en erklæring uden væsentlige forbehold fra en godkendt revisor, der er udpeget af styrelsen. I afgørelsen har styrelsen herefter henvist til den vedlagte udbetalingspecifikation.

Det fremgår af den til afgørelsen vedlagte udbetalingspecifikation, at differencen mellem den beregnede skindpris på en dansk avlshan og en dansk breedere-han er 113,96 kr., samt at det skindprisafhængige beløb herefter er 21,65 kr. (0,19 gange 113,96 kr.). Derudover fremgår det, at det skindprisafhængige beløb på 21,65 kr. er pelsindekskorrigeret på 4,011 % af beløbet, samt at det pelsindekskorrigerede beløb pr. aflivet avlstæve herefter er 22,52 kr. Det fremgår desuden, at det faste beløb pr. avlstæve på 218,855 kr. sammenlagt med det pelsindekskorrigerede beløb pr. avlstæve på 22,52 kr. i alt medfører en udbetaling på 241,37 kr. pr. aflivet avlstæve, svarende til i alt 266.477,88 kr. Endeligt fremgår det af udbetalingspecifikationen, at alle beregnede beløb er vist med afrunding med to decimaler, selvom beregningen er sket uden afrunding.

2.2 Klagens indhold

Klager har anført, at der, i henhold til § 2, stk. 9, i bekendtgørelse nr. 1916 af 6. oktober 2021, skal udbetales fuld driftstabserstatning, samt at Fødevarestyrelsen ikke har udbetalt fuld erstatning i overensstemmelse hermed. I forlængelse heraf har klager anført, at der er tale om ekspropriation i strid med grundlovens § 73, idet hensynet til almenvellet ikke har påkrævet aflivning af klagers avlsbesætning. Efter klagers opfattelse kunne minkene være blevet vaccineret mod COVID-19 som sundhedsmæssig forsvarlig løsning af hensyn til almenvellet. Klager har endvidere anført, at fastsættelse af zonen på 7,8 km er ulovlig som følge af, at den ikke er fagligt velbegrunder, samt at klager kunne have købt avlsdyr fra besætninger beliggende uden for zonerne.

Yderligere har klager oplyst, at vaccination af mink er gennemført i Finland, samt at regeringen den 10. september 2021, muligvis grundet vaccinationsmuligheden af mennesker og mink, har ophørt med at klassificere COVID-19 som en samfundskritisk sygdom. Klager har derudover anført, at der ikke forelå det fornødne faglige grundlag til at påbyde en nedlukning af Danmarks minkerhverv i medfør af grundlovens § 73, idet Cluster-5-mutationen kunne bekæmpes med vaccine og varianten var uddød allerede i september 2021. Det er klagers opfattelse, at nedlukningen af erhvervet skyldtes politisk interesse og ikke var påkrævet af hensyn til almenvellet.

Klager har videre anført, at klager har krav på 50.000.000 i fuld erstatning for det tab, som klager har lidt som følge af ekspropriationen den 4. november 2020. Efter klagers opfattelse er klager ligeledes berettiget til erstatning for den mistede løbende indtægt fra driften siden denne dato på minimum en million om året. Klager har bemærket, at avlscyrene aldrig ville være blevet solgt til 241,37 kr. pr. dyr, hvorfor det tilkendte beløb ikke udgør fuldstændig erstatning for driftstab. Hertil har klager bemærket, at klager i mange år har opnået priser, der ligger væsentligt over auktionens gennemsnitspriser. Klager har bemærket, at klager ved ekspropriationen af 4. november 2020 også er blevet afskåret fra at genoptage driften, have en løbende indtægt fremadrettet og videresælge minkfarmen.

Derudover har klager anført, at klager er berettiget til erstatning for udgifter til rengøring af minkfarmen, idet klager først i september 2021 fik slået fast, at en genopstart af minkproduktionen ikke var mulig. Klager har hertil bemærket, at klagers besætning blev erklæret positiv for COVID-19 kun to til tre dage efter nedslagningen af mink begyndte. Yderligere har klager anført, at ethvert erstatningskrav, herunder for rente til kassekredit m.v., skal forrentes med sædvanlig procesrente fra den 4. november 2020 eller fra den 11. november 2020, hvor klagers sidste mink blev aflivet, til den faktiske erstatningsudbetaling.

Endvidere har klager anført, at sagen ikke er blevet oplyst tilstrækkeligt inden afgørelsen blev truffet. Til støtte herfor har klager bemærket, at der er pligt til at indhente de fornødne oplysninger om klagers konkrete økonomiske og driftsmæssige forhold, foretage en individuel vurdering og en besigtigelse af klagers virksomhed forud for at afgørelse om fuldstændig erstatning lovligt kan træffes. Efter klagers opfattelse skal der foretages en individuel vurdering af besætningens værdi og det heraf følgende driftstab, for at klager kan få fuldstændig erstatning efter grundlovens § 73. Hertil har klager anført, at grundlovens krav om en individuel vurdering ikke kan erstattes af en standardiseret driftstabserstatning fastsat ved bekendtgørelse. På den baggrund har klager anført, at sagen bør hjemvises.

Klager har desuden anført, at klagefristen på fire uger er ulovlig, idet fristen går imod den grundlovssikrede ret om at kunne indbringe ethvert spørgsmål om ekspropriationsaktens lovlighed og erstatningens størrelse for domstolene. Ifølge klager er det urimeligt, når der gives indtryk af, at retten til en fuldstændig domstolsprøvelse alene kan bevares, hvis den enkelte afgørelse indbringes for Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Endeligt har klager henvist til, at klager i 2020 har indgået en aftale med Fødevarerstyrelsen med forbehold for, at klager ikke var berettiget til at kræve en højere eller yderligere erstatning, hvorved klager er berettiget til efterfølgende at fremsætte et større eller yderligere krav, herunder for fuld erstatning.

2.3 Fødevarerstyrelsens bemærkninger til klagen

Fødevarerstyrelsen har den 27. juni 2022 oversendt sagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Fødevarerstyrelsen har bemærket, at klagers betragtninger om ekspropriation er sagen uvedkommende, idet klager har ansøgt om permanent nedlukning af minkvirksomheden. Ifølge styrelsen medfører klagers ansøgning herom, at der ifølge den politiske aftale[4] ydes fuldstændig erstatning til klager. Hertil har styrelsen oplyst, at nedlukningserstatningen dækker erstatning for tabt fremtidig indtjening, ledig kapacitet, minkspecifikke anlægsaktiver og minkspecifik accessorisk virksomhed, samt kompensation for rimelige omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftig vedligehold af aktiver, som staten erhverver ret til. Styrelsen har herom henvist til §§ 4-10 og § 22 i bekendtgørelse nr. 2463 af 11. december 2021.[5]

Det fremgår endvidere af Fødevarerstyrelsens bemærkninger, at driftstabserstatningen dækker tabet ud over skindværdien, som minkavlerne har haft ved aflivning af avlsdyr som følge af COVID-19, samt at den udbetalte driftstabserstatning modregnes i den endelige nedlukningserstatning efter bekendtgørelsens § 27, stk. 2. Fødevarerstyrelsen har i den forbindelse oplyst, at nedlukningserstatningen fastsættes ved sagsbehandling af en uafhængig erstatnings- og taksationskommission, samt at klager bl.a. kan vælge af få erstatningen opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning.

Fødevarerstyrelsen har endeligt anført, at driftstabserstatningen ikke skal opgøres efter § 2, stk. 9, i bekendtgørelse nr. 1916 af 6. oktober 2021, idet klager ikke har modtaget erstatning for aflivning og destruktion af mink med pels som følge af COVID-19 efter bekendtgørelse nr. 1323 af 26. november 2015.[6]

2.4 Nye oplysninger under sagens behandling

På Miljø- og Fødevarerklagenævnets foranledning har Frederikshavn Kommune den 15. august 2022 fremsendt gældende miljøtilladelse på klagers ejendom. Det fremgår af miljøtilladelsen, at klager lovligt kan holde 995 årstæver. Lovlig drift fastslås som antallet af tæver pr. 1. april i et givent år.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Følgende medlemmer af Miljø- og Fødevarerklagenævnet har deltaget i sagens behandling: Rasmus Klim Christensen (formand), fhv. landsdommer Eva Staal, landsdommer Anne Bendfeldt Westergaard, og de sagkyndige medlemmer Poul Bækbo og Arne Skjoldager.

3.1 Indledende bemærkninger

Af § 66, stk. 5, i lov om hold af dyr, fremgår det, at afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Det fremgår af § 10 a, stk. 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, at afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke kompetence til at behandle den del af klagen, der vedrører fastsættelse af zonen på 7,8 km, erstatning for rengøringsudgifter, smittestatus i klagers besætning og andre erstatningskrav end driftstabserstatning, herunder rentekrav, samt spørgsmålet om hvorvidt afgørelse om offentligt tilsyn af 9. oktober 2020, der indeholder påbud om aflivning af besætningens mink, og som ligger til grund for Fødevarestyrelsens afgørelse af 25. november 2021 om driftstabserstatning, udgør ekspropriation. De pågældende forhold indgår endvidere ikke i den påklagede afgørelse af 25. november 2021.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Fødevarestyrelsens iagttagelse af officialprincippet

Ifølge officialprincippet, eller undersøgelsesprincippet, har en offentlig myndighed pligt til at oplyse en sag tilstrækkeligt, inden myndigheden træffer afgørelse i sagen. Formålet med officialprincippet er at understøtte, at der træffes materielt lovlige og rigtige afgørelser. Officialprincippet forpligter blandt andet myndigheden til aktivt at sikre, at alle relevante og nødvendige oplysninger bliver indsamlet og kontrolleret.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Fødevarestyrelsen ved afgørelsen af 25. november 2021 har iagttaget officialprincippet.

Det er Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at Fødevarestyrelsen har haft de fornødne oplysninger til forsvarligt at kunne træffe afgørelse i indeværende sag. Nævnet har herved lagt vægt på, at styrelsen har truffet afgørelsen på baggrund af det af klager oplyste antal mink i besætningen, samt at det er oplysningen om antal mink, der udgør grundlaget for styrelsens afgørelse af 25. november 2021. Dermed finder nævnet, at styrelsen har overholdt forpligtelsen til at oplyse sagen, forinden styrelsen traf afgørelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at Fødevarestyrelsen ikke er forpligtet til at indhente oplysninger om klagers konkrete økonomiske og driftsmæssige forhold eller foretage en besigtigelse af klagers ejendom, når dette ikke er nødvendigt for at træffe afgørelse på et forsvarligt grundlag.

Udbetaling af driftstabserstatning

Ved § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink er det bestemt, at hold af mink ikke er tilladt til og med den 31. december 2022. Det følger af lovens § 2, stk. 1, at mink, der holdes i strid med § 1, stk. 1, skal aflives. Det følger endvidere af lovens § 8, stk. 1, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om, at staten ved aflivning af mink, der er anskaffet før lovens ikrafttræden, yder erstatning og kompensation, der svarer til minkenes værdi, og erstatning og kompensation til det herved opståede driftstab.

Reglerne i bekendtgørelse nr. 1916 af 6. oktober 2021 om driftstabserstatning ved aflivning af mink som følge af COVID-19 er fastsat i medfør af bl.a. § 8, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 3, at Fødevarestyrelsen tildeler og udbetaler erstatning til dækning af driftstab ud over skindværdi for avlsdyr, som er aflivet som følge af COVID-19, til besætningsejere, der søger om erstatning og kompensation for permanent nedlukning efter reglerne i bekendtgørelse nr. 2462 af 10. december 2019, et beløb pr. avlstæve, der udregnes som 218,855 kr. plus 0,19 gange differencen mellem den beregnede skindpris på en dansk avlshan og en dansk breedere-han, som realiseres ved [V1] samlede auktioner i 2021, jf. dog stk. 4.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 4, at besætningsejere som nævnt i stk. 3 kan tilkendegive, at opgørelse af erstatning efter stk. 3 i stedet skal opgøres som 231,59 kr. pr. avlstæve.

Yderligere fremgår det af bekendtgørelsens § 2, stk. 5, at den del af driftstabserstatningen efter stk. 1-4, der vedrører køb af avlshanner og salg af skind fra avlshanner samt forringet avlsresultat, korrigeres for den enkelte besætning i henhold til det af Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. udarbejdede pelsindeks for auktioner i 2019-2020 med en erklæring uden væsentlige forbehold fra en godkendt revisor, som er udpeget af Fødevarestyrelsen.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 6, at Fødevarestyrelsen efter en konkret vurdering kan korrigere pelsindekset, hvis besætningsejeren dokumenterer, at det i stk. 5 nævnte pelsindeks afviger væsentligt i forhold til skindkvaliteten af de mink, der er aflivet som følge af COVID-19 og som er destrueret med pels.

Af bekendtgørelsens § 2, stk. 9, fremgår det, at Fødevarestyrelsen tildeler og udbetaler fuld erstatning for driftstab ud over skindværdi for mink, der er aflivet og destrueret med pels, som følge af COVID-19, og som har modtaget erstatning efter bekendtgørelse nr. 1323 af 26. november 2015 om erstatning og udgifter ved bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager har fået udbetalt det korrekte beløb i driftstabserstatning for avlsdyr aflivet som følge af COVID-19.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderet, at klager, i henhold til bekendtgørelsens § 2, stk. 3, er berettiget til driftstabserstatning. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at klager, i henhold til Skema for afklaring af optælling af 14. april 2021, har haft 1.104 levende avlstæver i besætningen på tidspunktet for aflivning som følge af COVID-19. Endvidere har nævnet inddraget ordlyden af bekendtgørelsens § 2, stk. 3, hvorefter Fødevarestyrelsen tildeler og udbetaler erstatning som et beløb pr. avlstæve til dækning af driftstab for avlsdyr, der er aflivet som følge af COVID-19. Nævnet konstaterer, at der i sagen ikke foreligger oplysninger om, at klager har tilkendegivet, at opgørelsen af erstatningen skal opgøres som 231,59 kr. pr. avlstæve efter bekendtgørelsens § 2, stk. 4.

Ligeledes har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på Fødevarestyrelsens oplysning om, at klager ikke har modtaget erstatning efter bekendtgørelse nr. 1323 af 26. november 2015, som er en betingelse for at kunne få udbetalt fuld erstatning for driftstab efter bekendtgørelsens § 2, stk. 9. Samtidig konstaterer nævnet, at der i sagen ikke i øvrigt foreligger oplysninger om, at klager har modtaget erstatning efter bekendtgørelse nr. 1323 af 26. november 2015. Efter nævnets vurdering er det derfor ikke dokumenteret, at klager opfylder betingelserne for at kunne få udbetalt fuld driftstabserstatning efter denne bestemmelse. Nævnet har på den baggrund ikke fundet grundlag for at tilsidesætte Fødevarestyrelsens beregning, som den fremgår af udbetalingsspecifikationen, af driftstabserstatningen efter bekendtgørelsens § 2, stk. 3. Nævnet er derfor enig med styrelsen i det fastsatte beløb på 266.477,88 kr. i driftstabserstatning.

Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderer endvidere, at det er erstatningsberegningen uvedkommende, at klager eventuelt ville have fået og tidligere har fået en højere salgspris pr. avlsdyr end det beløb pr. avlsdyr, som klager er berettiget til i henhold til bekendtgørelsens § 2, stk. 3. Nævnet henviser til, at dette forhold ikke indgår i erstatningsberegningen efter

bekendtgørelsens § 2, stk. 3. Derudover bemærker nævnet, at der, i henhold til bestemmelsen, ikke skal foretages en individuel vurdering af besætningens værdi for at beregne driftstabets størrelse.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fødevarestyrelsens afgørelse af 25. november 2021 om driftstabserstatning ud over skindværdi for avlsdyr aflivet som følge af COVID-19 på [A1], 9300 Sæby.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 9 af 6. januar 2022 om hold af dyr.

[2] Lovbekendtgørelse nr. 10 af 6. januar 2022 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink.

[3] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[4] Aftale mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Liberal Alliance om erstatning mv. til minkavlerne og følgeerhverv berørt af COVID-19 af 25. januar 2021.

[5] Bekendtgørelse nr. 2463 af 11. december 2021 om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink.

[6] Bekendtgørelse nr. 1323 om erstatning og udgifter ved bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme.

Sag:

22/06971

Dato:

12. oktober 2022.

Emner:

Dyresundhed og -...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)

[Tilgængelighedserklæring \(https://www.was.dgst.dk/mfkn-naevneneshus-dk\)](https://www.was.dgst.dk/mfkn-naevneneshus-dk)